

Tri reči.

Dostikrat ste že, dragi otroci Marijini, stali ali klečali pred lepo podobo ali krasnim kipom Marijinim. Čim lepše je kip izdelan, tembolj nas spominja na vzvišeno lepoto Marijino. Ali pa ste že kdaj videli, kako podobar izdeluje take umotvore? V duhu vas hočem popeljati v tako delavnico. Kaj opazim tam? Mnogo orodja in priprav, več napol izvršenih kipov, veliko lesa in raznih potrebščin. Radovedni smo, kako se podobar loti dela. Opazujmo ga. Tam v enem kotu ima pripravljenih več panjačev (debelih razžaganih kosov lesa). Ogleduje jih. Na enem mu je obviselo oko, zvali ga na sredo delavnice, obrača ga in meri, slednjič pa reče: dober bo. Takoj ga jame obsekavati in obdelavati. Trske, treščice in iveri lete in švistajo na tla, da je veselje. Kmalu je zaznati, da hoče umetnik iz nemega in neobčutnega lesa napraviti podobo. Čimdalje ga občudujemo, tem vidnejša je podoba in tem skrbneje udarja podobar z ostrim orodjem po lesu. Zdaj kleše, zdaj dolbe, zdaj pili, zdaj gladi... in slednjič stoji dovršena podoba pred nami.

Iz lesenega panjača je napravil umetnik krasno podobo Marijino. — Ali veste, ljubi otroci Marijini, kdo je podoben takemu neobdelanemu panjaču? E, nikar ne zamerite; kar naravnost bom povedal: Mi vsi smo taki panjači, pa panjači ne maramo ostati in ne bomo ostali. Zato smo se pa pridružili otrokom Marijinim in stopili v vrtec Marijin, da bomo iz tega neobdelanega in okornega panjača napravili podobo, ki bo slična našemu vzoru: Mariji. Marsikaj bo treba seveda še odsekati, odžagati, odpiliti: to so slabosti in pomanjkljivosti, ki se jih hočemo iznebiti. Kar spada med trske in oblanice, to mora proč. Proč s starimi pogrški, proč z vsem, kar se ne sklada z otrokom Marijinim!

Orodje, ki ga hočemo rabiti, je dobra in trdna volja, ki ne bo odjenjala, dokler ne bo vse dobro in lepo. Seveda se to ne bo doseglo brez truda. Le pomislite, koliko se umetnik prizadeva, da izkleše iz lesa lepe oblike, prikupljive poteze, kako popravlja, kako je natančen v malenkostih! Ne miruje poprej, dokler ne ustvari na kipu ljubeznivega in nežnega

obraza. Tako skrbni in neutrudljivo-delavni morajo biti tudi otroci Marijini! Ne odnehati, dokler se ne odlikujete v čednostih, ki jih nebeška Mati in Gospa od vas zahteva in pričakuje. Vselej in povsod naj se na vas razodeva, da ste Marijini otroci. Zlasti tri reči, tri poteze naj bodo očite na vsakem izmed vas: čistost, prijaznost, pobožnost.

Čist in nedolžen mora biti Marijin otrok: čist v govorjenju in v mislih, čist v vsem, kar stori. Tako morate ljubiti sv. čistost, da se nihče izmed vaših tovarišev in tovarišic ne bo upal vpričo vas izpregovoriti nedostojne besede, ali storiti kaj slabega.

Prijaznost, ljubeznivost in uljudnost, to so lastnosti, ki naj bi jih ne pogrešali pri nobenem otroku, ki je v Marijinem vrtcu, ali pa v Marijini družbi. Ali ni bila tudi naša Mati Marija polna ljubeznivosti do vseh, ki so imeli srečo, da so z njo občevali? Za vse je imela prijazno besedo, vsem je postregla in pomagala z največjo sočutnostjo in ljubeznivostjo. — Otrok Marijin! Potrudi se, da se boš navzel te ljubeznivosti, zlasti napram staršem in predstojnikom. Ne čakaj, da ti morajo starši šele veleovati, kar je tvoja dolžnost. Skušaj razbrati že iz oči, kar bi tvoji dobri starši radi od tebe imeli.

Kar naj te pa še posebno odlikuje in razlikuje od drugih otrok, to je pobožnost. Rad moli, otrok Marijin; pogostokrat zdihni k Mariji, da te obvaruje v čistosti in svetosti; rad skoči v cerkev, da obiščeš Jezusa, najboljšega prijatelja mladine. Kadar moliš, si predočuj, kako je Marija zbrano in pobožno molila, pa bo tudi tvoja molitev dobra, iskrena in Bogu dopadljiva.

To so torej tiste tri reči, tisti biseri, ki naj se z njimi ponašajo Marijini otročiči, da bodo vseč ljudem, še bolj pa nebeški Materi in njenemu božjemu Sinu: Jezusu.

A. Č.

